

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. dubna 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Richarda Petráska a soudců JUDr. Felicie Hruškové a JUDr. Alexandra Sotoláře, **odvolání obviněné H. S.**, nar. xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 6. 8. 2019, sp. zn. 4 T 8/2018, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** pouze ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že:

obviněná

H. S.,

nar. xxx, bez pracovního poměru, trvale bytem xxx, xxx,

se odsuzuje při nezměněném výroku o vině přečinem neoprávněného zásahu do práva domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku,

podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), odst. 3, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** výměře 20 denních sazeb po 100 Kč, tedy **2 000 Kč**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.**O d ů v o d n ě n í :**

1. Shora citovaným rozsudkem obvodního soudu bylo rozhodnuto, že poté, co dne 1. 6. 2016 uzavřela nájemní smlouvu na dobu určitou k bytu č. xxx na adrese xxx, xxx s majitelkou bytu paní Bc. J. R., nar. xxx, s datem ukončení k 31. 5. 2017, kdy nájemní smlouva ji nebyla prodloužena, byt neopustila a nepředala majitelce, kdy při jednání o vyklizení bytu před Obvodním soudem pro Prahu 4 uvedla, že si je vědoma, že nemůže byt bez nájemní smlouvy užívat, kdy rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4, č. j.: 28 C 153/2017-37 ze dne 30. 8. 2017, jí uložil povinnost předmětný byt vyklidit a předat majitelce bytu do 3 dnů od právní moci, a který nabyl právní moci dnem 30. 11. 2017, byt majitelce minimálně do 4. 1. 2018 nepředala přičemž byt vědomě neoprávněně užívala od 1. 6. 2017 nejméně do 7. 11. 2017
2. Proti tomuto rozsudku obviněná podala v zákonné lhůtě odvolání a to proti výrokům o vině i trestu. Odvolání odůvodnila tím, že obvodní soud nesprávně hodnotil důkazy, porušil obžalovací zásadu, nesprávně skutek kvalifikoval, nezabýval se okolnostmi vylučujícími trestní odpovědnost, porušil její práva na obhajobu a jednal v situaci nemožnosti trestního stíhání po pravomocném zproštění na základě dovolání nejvyššího státního zástupce v neprospěch pro nesprávné hodnocení důkazů. Poškozená jí dala vědět, že nájemní smlouvu nebude prodlužovat emailem, který jí byl doručen na 19. 5. 2017, což vzhledem k tomu, že byla osobou v hmotné nouzi, bylo krátké časové období na to, aby si našla byt, zaplatila ho a přestěhovala se. Jako důkaz 1 předložila email poškozené ze dne 17. 6. 2016, a ze dne 18. 6. 2016, kde poškozená ihned v počátku nájemního vztahu potvrzuje, že ví o tom, že obviněná je osobou v hmotné nouzi, pobírá sociální dávky a že nájemné bude hrazeno ze sociálních dávek. Jako důkaz předložila potvrzení od úřadu práce, udělení hmotné nouze Praha xxx, kde je uvedena výše a data, kdy doplatek na bydlení pobírala. Jako důkaz rovněž přiložila žádost o mimořádnou okamžitou pomoc s dopisem ze dne 19. 5. 2017. Z důkazu je zřejmé, že ihned poté, co jí zmocněnec poškozené oznámil, že nájem bytu skončí 31. 5. 2017, tak se o pomoc s bydlením obrátila na svoji matku a ta jí sdělila, že jí na určitou dobu pronajme byt, ale že požaduje kauci ve výši tří nájmů. Proto 19. 5. 2017 požádala úřad práce, oddělení hmotné nouze, Praha xxx o mimořádnou finanční pomoc na úhradu kauce na nový byt, aby se stihla do uvedeného termínu odstěhovat. Domnívala se, že pokud úřad práce má ze zákona o hmotné nouzi povinnost mimořádnou pomoc vyplatit bezodkladně a pokud je natolik vážná situace, že jí žádost bude schválena a proto zmocněnci poškozené napsala dne 19. 5. 2017 email, kde uvádí, že byt předá do 1. 6. 2017 do půlnoci. Jako důkaz předložila email ze dne 24. 5. 2017, ve kterém vyzvala poškozenou, aby jí v den skončení nájemního vztahu vrátila složenou kauci na byt a aby jí zaslala vyúčtování za služby. Jako důkaz dále předložila email ze dne 24. 5. 2017, kde zmocněnci poškozené napsala : „předání bytu dne 1. 6. 2017 není reálné, vzhledem k časovému úseku od 18. 5. 2017, kdy pronajímatel oznámil, že smlouvu nebude prodlužovat, je nadlidský úkol toto stihnout, ale udělají maximum, co je v jejich silách, aby pronajímateli nepůsobili problémy. „jako důkaz obviněná dále předložila email ze dne 25. 5. 2017, kde zmocněnci

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková.

napsala: “opakuje, že odstěhovat se nestihne. Jako další důkaz obviněná předložila oznámení o zamítnutí mimořádné finanční pomoci z důvodu, že jí úřad práce kauci na nový byt zamítl s odůvodněním, že si má kauci na nový byt uhradit z toho, co jí vrátí poškozená. Jako další důkaz obviněná předložila odvolání, které podávala na rozhodnutí úřadu práce, když jí kauci zamítl. Jako další důkaz předložila doplnění odvolání k úřadu práce, ve kterém vysvětluje, že jejich postupem je dostali do situace, kdy nejen, že nemají kde bydlet, ale ani nemají peníze na úhradu jiného bydlení. Jako další důkaz obviněná předložila žádost ze dne 31. 5. 2017 na úřad práce, ve které žádá, aby jí mimořádná finanční pomoc na úhradu kauce byla poskytnuta, aby se mohla přestěhovat do nového bytu. Jako další důkaz obviněná předložila rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, kterým bylo rozhodnutí úřadu práce ze dne 31. 5. 2017 zrušeno a vráceno k novému projednání, neboť Ministerstvo práce a sociálních věcí nesouhlasilo s tím, že jí úřad práce zamítl kauci na nový byt. Jako další důkaz obviněná předložila potvrzení úřadu práce ze dne 26. 6. 2017, ve kterém je potvrzeno, že je osobou v hmotné nouzi, nemá žádné příjmy, pobírá sociální dávky, a to příspěvek na živobytí a v případě, že by měla náhradní smlouvu, tak by jí byl poskytnut i doplatek na bydlení. Jako další důkaz obviněná předložila email ze dne 31. 5. 2017 na úřad práce, ve kterém vysvětluje, co jí svým rozhodnutím neposkytnout jí pomoc v podobě kauce na nový byt způsobili a že se prostě bez peněz z bytu poškozené nedokáže přestěhovat, protože nemá kam jít, když nemůže uhradit kauci na nový byt. Jako další důkazy obviněná předložila emaily pro vedoucí oddělení hmotné nouze na úřadu práce Praha xxx, ve kterých obviněná žádá, aby doplatek na bydlení zasílali poškozené na její účet a obviněnou informovali o tom, kolik poškozené zaslali a kdy. Jako další důkaz obviněná předložila rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 55 Co 56/2017 ze dne 5. 4. 2017. Dále obviněná upozornila na Nález Ústavního soudu ze dne 6. 2. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1841/17, kdy se Ústavní soud ohledně jednání poškozené vyjádřil tak, že primární zájem poškozené a její nevyvození bagatelní částky se nejeví až tak závažným porušením zákona, jaké hrozí celým jednáním ostatním účastníkům řízení. Dále obviněná předložila podání ze dne 1. 6. 2017 v 2. 02. 51 hod. , kdy datovou schránku podala Obvodnímu soudu pro Prahu 4 návrh na vydání předběžného opatření, aby jí soud určil lhůtu k vystěhování z bytu poškozené ke dni 30. 7. 2017. Dne 1. 6. 2017 v 8.05 hod. volala na linku 158 a žádala policii, aby zaslali hlídku. Jako další důkaz obviněná předložila odpověď hovor na lince 158. Dne 1. 6. 2017 v 9.00 hod. k předmětnému bytu přišel zmocněnec poškozené, manžel poškozené s dalšími šesti muži a se stěhovací službou. Byt neotevřela a upozornila je, že věc oznámila na policii a podala návrh na vydání předběžného opatření k soudu. Neotevřela proto, že by skončila i se synem na chodníku a hned by jí ho OSPOD odebral na základě toho, že je osobou bez přístřeší. Dne 14. 6. 2017 k předmětnému bytu přišel zmocněnec poškozené a manžel poškozené. Byt otevřela a vlastnoručním podpisem stvrdila, že jim vyklizený byt předá dne 30. 6. 2017. Tím došlo k situaci, kdy zmocněnec poškozené jí svolil obývat byt do 30. 6. 2017. Dne 30. 6. 2017 byl u bytu přítomen zmocněnec poškozené, manžel poškozené a další svědek a všichni viděli, jak sedí před domem v zaparkovaném autě Renault a navíc zmocněnec od ní tohoto dne obdržel email, že byt předat nemůže, protože v něm má psy a věci a počká do rozhodnutí soudu. Zmocněnec poškozené dne 1. 7. 2017 byt zalepil a tím jí do bytu zamezil přístup k jejím věcem a psům. Z videozáznamu je vidět, že v bytě nebydlí. Poškozená jednala protiprávně, že ještě před nařízením prvního jednání v civilním sporu ohledně vyklizení nemovitosti a právní moci rozsudku, sp . zn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková.

28C 153/2017 jí jako oprávněné osobě zamezila přístup k užívání bytu. Dne 12. 10. 2017 jí zmocněnec poškozené vyzval, aby se dostavila k bytu. Dne 27. 11. 2017 jí zmocněnec poškozené opět vyzval, aby se dostavila k bytu. Na schůzku se dostavila. Do bytu poškozenou nepustila, protože v bytě již nebydlela a neměla klíče. Všichni slyšeli, že zmocněnci poškozené říká, že klíče vhodila do poštovní schránky poškozené a upozornila, že manžel poškozené má náhradní klíče od bytu od počátku nájemního vztahu. Skutková zjištění, o nichž se opírá vydané rozhodnutí, je v extrémním nesouladu s vykonanými důkazy a výsledek dokazování je nespravedlivý a věcně neudržitelný. Dokazování neprobíhalo v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. V řízení byla porušena zásada oficality, zásada vyhledávací, zásada legality a nebylo postupováno ani podle zásady obžalovací. Respektována nebyla presumpce nevinny ani uplatnění subsidiarity trestní represe. Soud je povinen detailně popsat důkazní postup a přesvědčivě jej odůvodnit. Soud ale informace zkreslil a neodůvodnil závěr o spolehlivosti použitého důkazního pramene. Soud měl dovodit, že ona byla poškozená majitelkou bytu a její chování bylo buď jednáním v nutné obraně, nebo se svolením poškozené, ale v žádném případě ne úmyslný trestný čin. Soud vyhodnotil důkazy vadně, nepodařilo se mu vyvrátit její obhajobu. Nelze ze žádných důkazů dovodit, že záměrně neplnila sliby, když se třemi emaily poškozené omlouvala, že jí byt ke slíbenému datu 1.6.2017 nestihne předat. Záměr ničeho nehradit není možné dovodit v situaci, kdy nemáte žádné finanční prostředky. Soud rozhodl o jiném skutku, než je uveden v žalobním návrhu. Trestní stíhání bylo zahájeno podáním návrhu na potrestání pro skutek, že neoprávněně bránilo oprávněné osobě do 30. 11. 2017 v užívání jejího bytu a tím, že jí byt do 4. 1. 2018 nepředala. Pokud je skutek popsán v rozsudku tak, že byt poškozené vědomě užívala v období od 1.6.2017 nejméně do 7. 11. 2017, nejde o stejný skutek jako skutek popsáný v žalobním návrhu, tak jak orgány činné v trestním řízení zahájily trestní stíhání po 1. 7. 2017, kdy poškozené podala trestní oznámení a nevyčkávala sedm měsíců až do 18. 1. 2018. Je fakt, že poškozené byt nepředala a ani jí nepodepsala protokol. Tím není naplněna skutková podstata trestného činu. Společně s Nálezem Ústavního soudu sp. zn. ÚS 413/04 ze dne 3. 3. 2005 tvrdí, že: „za předpokladu, že je vedeno civilní řízení o žalobě pronajímatele na vyklizení bývalého nájemce, a to až do doby uplynutí soudem stanovené lhůty k vyklizení bytu, nelze proto bez dalšího připustit, že by se bývalý nájemce setrváním v předmětném bytu dopouštěl trestného činu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru. Otázka zda, kdy a za jakých okolností je bývalý nájemce povinen vyklidit byt, je výsostně věcí občanskoprávní a není nutné ani vhodné, aby do uplynutí lhůty stanovené rozhodnutím civilního soudu k vyklizení bytu ve věci zasahovaly orgány činné v trestním řízení. Trestní právo má z podstaty práva ultima ratio místo pouze tam, kde jiné prostředky ochrany práv fyzických a právnických osob jsou vyčerpané, neúčinné nebo nevhodné. „Ústavní soud tvrdí, že ona co by nájemce bytu poškozené se nemohla dopustit trestného činu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru, pokud se vystěhovala před právní mocí rozsudku na vyklizení. Výpověď poškozené soud považuje za stěžejní důkaz pro uznání viny. K důkazu uvádí, že výpověď poškozené je pouze z doslechu. Její výpověď je pouze zprostředkovaná. Soud nesprávně hodnotil skutkový děj z protokolu o převzetí bytu. Informovala přes dveře zmocněnce poškozené a všechny další svědky, že dne 1.6.2017 datovou zprávou podala k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 návrh na vydání předběžného opatření a že v ranních hodinách volala na linku 158 a snažila se přivolat

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková.

hlídku policie, celou věc jí oznámila, čímž se všemi zákonnými a dostupnými prostředky bránila skončení nájmu a předání bytu, protože jí nebyla vrácena složená kauce. Úřad práce jí na úhradu kauce a přestěhování do jiného bytu neposkytl mimořádnou okamžitou pomoc o níž dne 19. 5. 2017 žádala a ona finanční prostředky neměla, protože byla osobou v hmotné nouze a pobírala dávky hmotné nouze, příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení. Dne 1. 6. 2017 nejen osobně, ale i předtím v emailové komunikaci uvedla, že byt předá, až po rozhodnutí soudu. Po 1. 7. 2017 v bytě nebydlela. Neexistuje jediný důkaz, kterým by bylo její tvrzení možné vyvrátit. Fakt, že v bytě bydlela do 30. 6. 2017 je nesporný, ale se svolením poškozené s jejím setrváním v bytě, když nájemní vztah zanikl, což je sice protiprávním jednáním, ale není to trestným činem, protože trestní odpovědnost nájemce lze shledávat až od okamžiku, kdy soud vydá pravomocné rozhodnutí, kterým nájemníkovi uloží povinnost předmětný byt vyklidit a nájemci ani v případě existence doručené výpovědi z nájmu bytu a následným setrváním v něm do pravomocného rozhodnutí soudu nevzniká trestní odpovědnost. V případě, kdy nájemník na počátku disponoval platným užívacím právem k bytu, nájemní smlouvou a předmětný byt užíval nepřetržitě po celou dobu. Tedy, pokud ho nikdy neodevzdal a nevyklidil, tak se nemůže trestného činu protiprávního užívání bytu svým jednáním dopustit, a to ani kdyby v mezidobí nájemní vztah platně zanikl. Judikatura uvádí, že by se považuje za odevzdaný, pokud pronajímatel obdržel od nájemce klíče a nic mu nebrání v přístupu do bytu a jeho užívání. Klíče nemusí být předány pronajímateli, stačí je například vhodit do poštovní schránky. K ochraně před nájemci slouží ustanovení občanského zákoníku, podle kterého nájem skončí, jestliže se nájemce chová tak, že lze nájem považovat bez jakýchkoliv pochybností za skončený. Nájemce je proti svévolnému vyklizení bytu pronajímatelem chráněn dokonce i v situaci, kdy pronajímatel má k dispozici pravomocné rozhodnutí soudu o nájemcově povinnosti byt vyklidit. V případě existence pravomocného rozhodnutí na vyklizení bytu však existuje legální cesta formou exekuce. Dne 26.11.2017 před bytem osobně minimálně před osmi svědky sdělila, že v bytě již nebydlí a klíče od bytu, že vhodila do poštovní schránky. Své jednání za trestný čin nepovažuje, ani jí není, protože postupovala podle ustálené judikatury. Judikatura vyvrací tvrzení soudu, že setrvání v objektu bez právního důvodu, a to i v případě, že by užívala prostory i po skončení nájemního vztahu a nad to nehradila nájem, nemohla nikdy naplnit znaky trestného činu a navíc ve formě úmyslu přímého. To, že se ve skutečnosti snažila legálně oddálit vyklizení a předání bytu, soud neuvádí. Žádá o vysvětlení, co v dané situaci za uvedených okolností měla dělat tak, aby nepoškodila nájemce a zároveň nezničila svou rodinu. Měla i za cenu toho, žeby jí poškozená tak jako tak nevrátila kauci, z bytu odejít a vše tam nechat a své dítě dát do dětského domova? Dne 3. 4. 2017 podala žádost o pronájem obecního bytu ze sociálních důvodů. O žádosti rada hlavního města Prahy v den skončení platnosti nájemní smlouvy dne 30. 5. 2017 neměla rozhodnuto a následně jí zamítla pro nedostatečné příjmy rodiny. O návrhu na vydání předběžného opatření obvodní soud nevyvodil, že je osoba v hmotné nouzi a nutil jí zaplatit soudní poplatek ve výši 10.000 Kč, a když ho neuhradila z důvodu nemajetnosti, obvodní soud návrh dne 5. 6. 2017 zamítl. Poškozená si žalobou ze dne 1. 6. 2017 domáhala po soudu upřesnění data k vyklizení nemovitosti. Obvodní soud pro Prahu 4 měl návrh poškozené zamítnout pro překážku litispendence a ne vyčkávat, než nabyde právní moci zamítnutí předběžného opatření a lhůta k podání návrhu na zahájení řízení v téže věci, a měl jí vyzvat a upozornit, co má nebo může dělat. Pokud

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková.

by měla advokáta pro zastupování, tak by se nepochybně ve sporu o vyklizení nemovitosti nevyjádřila tak nevhodně, že by soud pochopil, že nárok uznala. Rozsudek na vyklizení nemovitosti ze dne 30. 8. 2017 uvedl nesprávně ve znění výroku třídní lhůtu k plnění, která dle § 160 odst. 1 tr.ř. je u vyklizení bytu patnáct dní. Rozsudek tak nemůže být vykonatelný, pokud není správně vyhlášena doba k plnění. Pokud jde o dokazování, soud nedostal požadavku zjišťování skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a tím porušil § 2 odst. 5 tr.ř. Z toho plynoucí zásadu in dubio pro reo. Soud neupozorněním na změnu právní kvalifikace a popisu skutku jí odňal možnost zaměřit svoji obhajobu na skutek, pro který byla nepravomocně odsouzena. Navrhuje, aby odvolací soud provedl důkaz předvolání A. F., že u ní v bytě bydlela od 1. 7. 2017 minimálně do 7. 11. 2017. Skutek, za který byla uznána vinnou, nenaplňuje skutkovou podstatu trestného činu dle § 208 odst. 1 tr. zákoníku, protože v případě, kdy nájemník na počátku disponoval platným užívacím právem k bytu, nikdy jej neodevzdal a nevyklidil, se nemůže trestného činu dopustit, ani kdyby v mezidobí nájemní vztah platně zanikl. Odkaz na judikát Nejvyššího soudu sp. zn. 8Tdo 539/2014 není na místě, protože se v něm jedná o neoprávněné obývání nebytových prostor podnikatelem, který v pronajatých prostorách bydlel. Popírá možnost, že by po 1. 7. 2017 v bytě nadále bydlela a do 1. 7. 2017 to bylo vzhledem k protokolu ze dne 13. 6. 2017 se souhlasem poškozené, tedy nikoliv neoprávněně. Soud by si měl ujasnit, zda více upřednostňuje majetková a vlastnická práva třetích osob nebo základní lidskou potřebu – mít doma –uvedenou v listině práv a svobod. Žádá soud, aby jí nesuploval mozek tvrzením, že něco musela vědět, když tvrdí, že to tak není a soud důkaz pro svá tvrzení žádný nemá. Jednání zmocněnce poškozené ze dne 1. 6. 2017 je nutné považovat za útok, protože zmocněnec byl prokazatelně seznámen s tím, že byt dne 1.6.2017 předat nemůže a věděl důvody, proč tomu tak je. Pokud by dne 1. 6. 2017 dveře bytu otevřela, hrozilo jí nebezpečí, že zmocněnec jí i s jejím nezletilým synem z bytu násilně za pomoci stěhovací služby vystěhuje a ona zůstane bez přístřeší. Podmínkou krajní nouze je, že nebezpečí nebylo možno za daných okolností odvrátit jinak a že jednající osoba, která má více variant řešení, využila té, kde způsobí minimální škodu. Zvolila řešení, kde se objektivně způsobená škoda jevila jako nejmenší. Měsíc si odbydlela složenou kaucí, kterou jí poškozená nevrátila a od 1. 7. 2017 v bytě ponechala věci a bydlela se synem po známých. V dané situaci jsou chráněným zájmem myšlena vlastnická práva v bytě poškozené a obětovaným zájmem je ztráta základní lidské potřeby bydlení, rozpad rodiny, odebrání syna z její péče z důvodu ztráty bydlení. Není pochyb o tom, že její jednání je nutné chápat jako jednání v krajní nouzi. Postup, kdy se nejvyšší státní zástupce dovolal k nevyššímu soudu i v její neprospěch, zcela popírá Nález ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2832/18 ze dne 19. 2. 2019. Nejvyšší soud v řízení překročil rozsah dovolacího přezkumu, když přistoupil ke zrušení rozhodnutí pro domnělé vady dokazování před nižšími soudy. Obviněná navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a trestní řízení zastavil.

3. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání a právě zjištění takovéto vady vedlo odvolací soud ke zrušení napadeného výroku o trestu.

4. Podle § 265s odst. 1 tr. řádu orgán činný v trestním řízení, jemuž věc byla přikázána k novému projednání a rozhodnutí, je vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí Nejvyšší soud.
5. Předchozími zrušujícími usneseními Nejvyšší soud nejprve odmítl závěr odvolacího soudu o nízké společenské škodlivosti jednání obviněné a v důsledku toho odvolacím soudem aplikovaného ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Poté Nejvyšší soud rovněž odmítl závěr odvolacího soudu o absenci úmyslného zavinění obviněné. Vzhledem k tomu, že naplnění zákonných znaků objektivní stránky přečinu dle § 208 odst. 1 tr. zákoníku bylo odvolacím soudem shledáno v obou předchozích rozsudcích, stejně jako zjištění skutkového stavu věci ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu obvodním soudem, je možné logicky dospět k jedinému možnému závěru, a to že argumentace obviněné, která směřuje proti napadenému výroku o vině, je zcela nedůvodná. Stejně tak odvolací soud neshledal v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, podstatné vady řízení ve smyslu § 258 odst. 1 tr. řádu, které by mohly vést odvolací soud ke zrušení napadeného rozsudku.
6. Odvolací soud zjistil, že obvodním soudem obviněné uložený trest v přezkoumávané části rozsudku je nepřiměřeně přísný ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu.
7. Podle odvolacího soudu obvodní soud při úvaze o druhu a výměře trestu dostatečně nepřihlédl k ust. § 38 odst. 2 tr. zákoníku, podle kterého tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Zásada subsidiarity trestní represe upřednostňuje ukládání trestů nespojených s odnětím svobody, tzv. alternativních trestů, pro sankcionování méně závažných trestných činů. Obviněné byl obvodním soudem uložen trest odnětí svobody, byť s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu 20 měsíců. Ve stupnici trestů, uvedené v § 52 tr. zákoníku, je trest odnětí svobody uveden na prvním místě. Obviněná dosud nebyla soudně trestána a svědčí ji řada polehčujících okolností. Spáchala trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na ní nezávislých, pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů, které si sama nezpůsobila, spáchala trestný čin v právním omylu, kterého se bylo možné vyvarovat, a vedla před spácháním trestného činu řádný život. Oproti tomu u obviněné nelze shledat žádnou přitěžující okolnost. Podle odvolacího soudu je nutno přihlédnout k tomu, že obviněná je matkou samoživitelkou, pečující o nezletilé dítě, která přečin spáchala za situace, kdy byla postavena před volbu, zda po skončení doby podnájmu opustit předmětný byt, když jako příjemkyně sociálních dávek neměla finanční prostředky na složení kauce na jiný byt a příslušné orgány nebyly obviněné schopny dříve než po více 5 měsících přidělit alespoň místnost na ubytovně, stát se bezdomovkyní a reálně riskovat odnětí nezletilého dítěte na základě návrhu orgánů sociálně právní ochrany dětí. Podmíněně odložený trest odnětí svobody uložený obvodním soudem, by obviněné podstatně ztížil možnost získání trvalého pracovního poměru, neboť teprve po uplynutí 20 měsíců by obvodní soud zjišťoval, zda obviněná vedla ve zkušební době řádný život a poté by v kladném případě žádal obvodní státní zastupitelství o souhlas s rozhodnutím, že se ve zkušební době osvědčila a usnesení zasílal rejstříku trestů, který by odsouzení v případě kladného výroku usnesení přestal vykazovat ve výpisu z rejstříku trestů. Podle odvolacího

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková.

soudu nelze přehlédnout, že pokud by obviněná akceptovala shodný trest, který jí byl uložen obvodním soudem trestním příkazem ze dne 24. 1. 2018, již dne 5. 2. 2018 by trestní příkaz nabyl právní moci a zkušební doba by uplynula dne 5. 12. 2019. V této trestní věci je třeba přihlídnout ve smyslu § 39 odst. 3 tr. zákoníku též k době, která uplynula od spáchání předmětné trestné činnosti, ke které došlo již v r. 2016 i k délce trestního řízení, které trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, aniž by na tom měla obviněná vinu. Podle odvolacího soudu jsou v této trestní věci splněny zákonné podmínky § 67 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, pro uložení peněžitého trestu jako trestu samostatného, neboť ust. § 208 odst. 2 tr. zákoníku, uložení tohoto trestu dovoluje a vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a osobě a poměrům obviněné, uložení jiného trestu není třeba. Vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, odvolací soud stanovil počet denních sazeb na 20. Výši jedné denní sazby peněžitého trestu odvolací soud stanovil se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům obviněné na částku 100 Kč. V souladu s § 68 odst. 4 tr. zákoníku, byly příjmy obviněné stanovené odhadem odvolacího soudu, neboť obviněná se k veřejnému zasedání nedostavila, a bylo jednáno v její nepřítomnosti. Podle § 69 odst. 3 tr. zákoníku na obviněnou se bude hledět, jako by nebyla odsouzena, jakmile bude peněžitý trest zaplacen, o čemž obvodní soud neprodleně vyrozumí rejstřík trestů, aby odsouzení nebylo obviněné vykazováno ve výpisu z rejstříku trestů.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku není přípustný další řádný opravný prostředek.

Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 21. dubna 2021

JUDr. Richard P e t r á s e k, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sumková.